

شاید دشمن ات کسی دیگر باشد

درباره اسرائیل ستیزی و غیرت

عبدالجواد موسوی

شاعر و روزنامه‌نگار

بسیاری از دوستان که علی‌الظاهر انقلابی تشریف دارند، در دفاع از ادبیات هتاکانه و رجزخوانی‌های هزینہ‌ساز برای کشور و مردم ایران، می‌گویند: «ما مثل شما روشنفکرهایی غیرت نیستیم و نمی‌توانیم در مقابل تجاوز و زورگویی‌های آمریکا و اسرائیل خاموش بنشینیم. حالا که نمی‌توانیم با دشمنان مان رویه‌رو شویم و حق‌شان را کف دست‌شان بگذاریم، دست‌کم اجازه بدید چهارتا لیچار بارشان کنیم تا دل‌مان خنک شود. چطور می‌توانید با دشمنی که این‌همه سردار، دانشمند و مردم عادی را به خاک و خون کشیده سر میز مذاکره بنشینید؟ حالا که بویی از غیرت نبرده‌اید و جسارت از گل‌نازکتر گفتن به دشمنان این آب و خاک را ندارید، حداقل بگذارید جور این بی‌غیرتی‌ها را اجواد لاریجانی، فواد ایزدی و چند مجری باغیرت صداوسیما بکشند و با تهدید و توهین به آن‌ها هر می‌بر داغ‌های بی‌شمار ما باشند». احتمالاً شما هم این حرف‌ها را شنیده‌اید. با کاسبان توهین و تهدید و شعارهای هزینہ‌ساز کاری ندارم اما عده‌ای از بندگان خوب و صادق خدا حقیقتاً به این حرف‌ها معتقدند و از سر غیرت و دلسوزی این سخنان را بر زبان می‌آورند. برخی از این بندگان خوب خدا جدی جدی فکر می‌کنند هرکس با رجزخوانی‌ها و شعارهای هزینہ‌ساز مخالفت کرد، پس حتماً طرفدار آمریکا و اسرائیل است و دلش می‌خواهد خاک کشورش به تصرف بیگانگان درآید. بان عده‌ای که کاسبان دمیدن در آتش جنگند، هرطور که دل‌تنگ‌تان می‌خواهد سخن بگویند. اما با این عده قلیل دلسوزی که حقیقتاً گمان می‌کنند عباس عراقچی سر خود پامی‌شود و می‌رود با آمریکایی‌ها و اروپایی‌ها مذاکره می‌کند، باید حرف زد و آنان را قانع کرد. باید به آن‌ها گفت، مرز بی‌غیرتی و تدبیر کجاست و بی‌عقلی با رجزخوانی تفاوت بسیار دارد. باید به آن‌ها فهماند ما در این عالم غریبیم و در موقع خطر، نه روسیه به دادمان خواهد رسید، نه چین، از غیرتمندان حوثی هم کار آنچنانی بر نمی‌آید. غیرت به‌تنهایی اگر قرار بود در این عالم کارگر نشود، امروز حوثی‌های یمن که از شریف‌ترین و غیرتمندترین مردمان جهانند باید آمریکا، اروپا و اسرائیل را زیر دمپایی‌های پلاستیکی‌شان له می‌کردند. اما به‌قول شاعر:

**بروقی شواگر ارحمت جهان طلبی
که در نظام طبیعت ضعیف پامال است**

ای کاش می‌توانستیم گردن تمام مردمان آمریکایی را دست‌کم در منطقه بشکنیم و همه‌شان را بفرستیم همان جایی که بودند. بله، حرف درست همین است که آن‌ها غلط می‌کنند در کار و بار همه جهان دخالت می‌کنند. حقیقت این است که آن‌ها هر جا پا گذاشته‌اند سفیر مرگ و نابودی بوده‌اند و هر انسان باشرقی موظف است به اندازه وسع خود علیه آن‌ها به مبارزه بر خیزد. اما به‌قدر وسع خود. اگر وسع خود را شناسایی نمتنها بر آن‌ها چیره نخواهی شد بلکه دیگر مظلومان و مستضعفان را نیز به دردسر خواهی انداخت. ای کاش می‌توانستیم در عالم واقع اسرائیل را از روی نقشه زمین حذف کنیم، صهیونیست‌ها مصداق و مفهوم شر مطلقند و هر جایی که باشند، دوزخ را برای دیگران به ارمغان می‌آورند. جمهوری اسلامی اگر فقط یک شعار قابل دفاع داشته باشد همین محو اسرائیل از روی کره زمین است. آن‌ها فقط خصم فلسطینی‌ها و اعراب نیستند. کافی است اندکی تاریخ بخوانی و قدری در افکار اهریمنی این دوزخیان روی زمین تأمل کنی تا بدانی آن‌ها با خدا نیز سر ستیز دارند. خود را مامور به نابودی بشر می‌دانند و هیچ موجود دوپایی را جز خودشان، قابل اینکه آدمیزاد نام بگیرد نمی‌دانند. چنین موجودات هولناکی برای بشریت خطری بزرگ محسوب می‌شوند اما ای کاش محو این فتنه نوع بشر به همان سادگی شعار سردان و نصب روزشمار نابودی‌شان در میدان فلسطین بود. شعار فی‌نفسه بد نیست و نه‌تنها بد نیست که افق پیش‌روی یک ملت را معین می‌کند اما ای کاش این شعارها وقتی سر داده می‌شد که توان آن نیز فراهم بود. ای کاش دست‌کم در کنار این همه شعار راه نفوذ را هم می‌توانستیم تا به این سادگی آماج تیر کین‌توری صهیونیست‌ها قرار نگیریم. مخالفت با دشمنان‌دادن به این و آن به‌معنای دفاع از اسرائیل نیست. برادر من! خواهر من! همه قصد و غرض ما این است در روزگاری که اروپا، آمریکا و اسرائیل کمر به نابودی ما بسته‌اند، دست‌کم بتوانیم از تعداد دشمنان مان بکاهیم تا در این نبرد نابرابر صدمه کمتری متوجه هوطنانمان شود. تو به این می‌گویی بی‌غیرتی؟ بگو. فحش از دهن تو طلیات است اما در کنار فحش و بد و بیراهه‌هایی که نصیب ما می‌کنی، کمی هم وقت بگذار برای فکر کردن. شاید دشمن تو کس دیگری باشد.

۱۶
۲۴ ساعت
24 HOURS

hammihanmedia@gmail.com
@Hammihanonline

• صاحب امتیاز و مدیر مسئول: غلامحسین کریاسچی
• مشاوران: عباس عیدی و احمد زیدآبادی
• سردبیر: محمدجواد روح • معاون سردبیر: مهرداد خدیر • دبیر آنلاین: شبنم رحمتی
• دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد) • آرمین منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل)
• علی ورامینی (رسانه و فرهنگ) • سمیه متقی (سیاست) • الناز محمدی (جامعه) • آرش خاموشی (عکس)
• مدیر اداری و آگهی‌ها: شاهرخ حیدری
• مدیر هنری: مهدی قربانی تبار
• هادی حیدری (طرح و کاریکاتور) • حروفچینی و ویراستاری: شهرام هادی

• تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۰ • تحریریه: ۸۸۷۳۰۲۹۱ • آگهی‌ها: ۸۸۷۳۵۲۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸
• لیتوگرافی و چاپ: همیهن • تلفن چاپخانه: ۰۲۱۴۶۸۲۱۱۱۴ • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۶۱۹۳۳۰۰۰

نسل طلایی برق شیراز در دهه ۷۰

بازگشت نارنجی قدیمی

مدیران و مالکان باشگاه برق شیراز قصد دارند با تسویه بدهی این باشگاه به بازیکنان خارجی بار دیگر به تیم‌داری حرفه‌ای برگردند

سپهر خرمی

گزارشگر ورزشی همیهن

فوتبال ایران قدمتی ۸۰ ساله دارد و قدیمی‌ترین تیم‌های باشگاهی اگر منحل نشده بودند با هشت دهه فعالیت می‌توانستند در قاره آسیا حضوری درخشان داشته باشن. اما سوءمدیریت‌ها در عرصه‌های مختلف باعث شد تا اتفاقاً تیم‌های ریشمداری چون پاس تهران، ابومسلم، پیام، آرارات، کشاورز و برق شیراز به مرز نابودی برسند. هر سال در خصوص بازگشت دوباره یکی از این تیم‌ها به فوتبال اخباری منتشر می‌شود اما بعد از گذشت یکی، دو ماه همه چیز به حالت سابق خود بازمی‌گردد. این بار اما مدیرعامل و مالک باشگاه برق شیراز درصدد هستند تا این تیم را به سطح دوم رقابت‌های فوتبال حرفه‌ای ایران برگردانند و شروعی دوباره داشته باشند. اینکه تا چه حد این اتفاق امکان‌پذیر باشد یا صرفاً «ویا فروش» از سوی برخی مسئولان باشد، نیازمند گذشت زمان است تا تحلیل بهتری داشت اما در خصوص همین موضوع گفت‌وگویی با عباس حاجی‌زاده، مدیرعامل باشگاه برق شیراز داشتیم تا جوابی از بازگشت برق به فوتبال ایران باشیم. در کنار آن گریزی به منحل شدن این باشگاه بزرگ هم خواهیم زد که چطور شد باشگاهی که حتی سابقه قهرمانی در نیم‌فصل لیگ برتر را دارد، به‌یکباره به دسته‌های پایین‌تر سقوط کرد و به انحلال رسید.

از صدر نشینی تا سقوط

پاس تهران، ابومسلم و برق شیراز طی یک‌دهه اخیر تیم‌هایی بودند که همگی فصول درخشانی را پشت‌سر گذاشته بودند و البته بازیکنان زیادی را به فوتبال ایران معرفی کردند. از این رو بازگشت یکی از این تیم‌ها به لیگ‌های زیرگروه هم می‌تواند جذاب باشد. به خصوص برق شیراز که طرفداران زیادی در استان فارس دارد و می‌تواند باعث خوشحالی یک استان بزرگ شود. بسیاری از چهره‌های مطرح فوتبال کشور به این تیم قدیمی و ریشه‌دار که چیزی جز مشتی خاطره از آن به‌جا نمانده، تعلق داشتند. این تیم در هشت دوره نخست لیگ برتر حضور داشت و در فصل ۸۸-۸۷ با کسب تنها ۲۴ امتیاز در آخرین رده از جدول رده‌بندی لیگ ۱۸ تیمی قرار گرفت تا به همراه تیم‌های پیام و داماش به لیگ دسته اول سقوط کند. این آخرین حضور تیم برق در سطح اول فوتبال ایران بود. برقی‌ها قطعاً عجیب‌ترین سقوط را در فوتبال ایران داشتند. این تیم درست در فصلی غزل خداحافظی از لیگ برتر را خواند که در همان فصل، قهرمان نیم‌فصل شده بود. این تیم فصل ۸۸-۸۷ را با ستاره‌هایی مثل ستار زارع، داریوش زندانی، مهدی و مهرداد کریمیان، مهدی شیرینی و... آغاز کرد. اما بالا گرفتن اختلافات داخلی در آن و کوچ ستاره‌های این تیم در نیم‌فصل، برق را هی جز سقوط به دسته اول نداشت. شکست مقابل پرسپولیس در ورزشگاه آزادی، سرآغاز شکست‌های پیاپی این تیم بود؛ به‌طوری‌که حتی تا هفته‌های پایانی کمتر کسی تصور می‌کرد یکی از تیم‌های سقوط کرده به دسته پایین‌تر، برق شیرازی باشد که در نیم‌فصل با نمایش بازی‌های تماشایگر پسند توانسته بود قهرمان نیم‌فصل شود. بازیکنان این تیم در پایان نیم‌فصل از حضور قدرتمند در لیگ قهرمانان آسیا سخن می‌گفتند اما در پایان فصل با چشمانی اشک‌آلود راهی خانه شدند. اینطور می‌توان گفت که یک تراژدی کامل برای تیمی با قدمت ۸۰ سال رخ داد. بهترین عملکرد این تیم در لیگ برتر به فصل ۸۷-۸۶ بازمی‌گردد که این تیم در جدول ۱۸ تیمی مسابقات با کسب ۴۷ امتیاز در رده هشتم جدول قرار گرفت. در آن سال محمود باوری سرمربیگری این تیم را برعهده داشت.

ستارگانی که به تاریخ پیوستند

برق شیراز، باشگاهی با بیش از ۷۵ سال تاریخ، اصالت و افتخار، که زمانی به‌عنوان یکی از قطب‌های فوتبال ایران شناخته می‌شد، خانه‌ای بود برای ستاره‌هایی چون: مرحوم ابراهیم عباسی، غلامحسین پیروانی، الیاس عبدالمی، مرحوم‌دره شوریان، قشقایی، مجید توتونچی، خلیل صالحی، حمید رحمت‌آمیز، منوچهر نصرالهی، خوشننام، محمد عباسی، عباس زارع، سعید تبری، محید نیکچو، علی شریفی، علی کلانتری، افشین پیروانی و بسیاری دیگر. شیرازی‌ها به‌خوبی می‌دانند که تیم برق در قیاس با فجر سپاسی که اتفاقاً امسال بعد از مدت‌ها به لیگ برتر برگشته، طرفداران بیشتری دارد. دربی شیراز همیشه در ورزشگاه حافظیه با جذابیت زیادی دنبال می‌شد اما هواداران برق اصولاً به مراتب بیش از هواداران فجر سیاسی بودند.

بازگشت به سطح حرفه‌ای

اینکه باشگاه برق شیراز چطور می‌تواند به سطح دوم فوتبال حرفه‌ای کشور بازگردد، موضوعی است که مدیرعامل باشگاه به‌صورت شفاف توضیح داده است. عباس حاجی‌زاده، مدیرعامل باشگاه برق شیراز، در گفت‌وگو با همیهن در خصوص بازگشت برق شیراز به فوتبال حرفه‌ای گفت: «هدف‌گذاری ما، حضور قدرتمند، آبرومند و پایدار برق شیراز در رقابت‌های رسمی فوتبال کشور است. در حال حاضر تمرکز اصلی مان بر انسجام‌بخشی به ساختارهای اداری و فنی باشگاه است و خوشبختانه روند امور به‌خوبی پیش می‌رود.»

او در ادامه از تلاش‌ها برای حل پرونده‌های حقوقی پیشین خبر داد: «دکتر غلام‌زاده، مالک باشگاه، روز گذشته در دوی نشست با مدیر برنامه‌های بازیکنان خارجی سابق برگزار کرد. این بازیکنان که با رأی فیفا مطالباتی از باشگاه دارند، باعث تعلیق فعالیت‌های رسمی باشگاه شده بودند، اکنون با برنامه‌ریزی دقیق در حال تسویه حساب و دریافت ضابط‌نامه نهایی هستیم و جای هیچ نگرانی برای هواداران نیست.» موضوعی که البته نیاز به بررسی بیشتر دارد؛ چراکه تسویه بدهی بازیکنان خارجی براساس پیگیری خبرنگار همیهن چیزی حدود ۵۰۰ هزار دلار است که اگر این بدهی زودتر تسویه شده بود، جریمه دیرکرد در پرداخت لحاظ نمی‌شد و این مبلغ بسیار کمتر ثبت شده بود.

اینکه قرار است چه برنامه توسعه‌ای از سوی باشگاه برق شیراز انجام شود، موضوعی است که مدیرعامل این باشگاه توضیح داد: «در حال ایجاد ساختاری در شأن نام بزرگ برق شیراز هستیم و مذاکرات مثبتی برای ورود به رقابت‌های لیگ دسته دوم کشور در جریان است. همچنین بازسازی تیم‌های پایه در دستور کار قرار گرفته و به‌زودی شاهد راه‌اندازی مدرسه فوتبال و آکادمی رسمی باشگاه برای کشف و پرورش استعدادهای بومی خواهیم بود.» او با تأکید بر ضرورت حمایت همه‌جانبه از این حرکت نوادامه داد: «تحقق این مسیر نیازمند هم‌افزایی است. رسانه‌ها، هواداران، مسئولان و پیشگسوتان باید همدل و همراه شوند تا زمینه‌ای شایسته برای بازگشت برق شیراز به صحنه فوتبال ملی فراهم شود. آنچه من و آقای غلام‌زاده و مجموعه همکاران مان دنبال می‌کنیم، تنها یک هدف دارد و آن سرفرازی فوتبال فارس و بازگشت لیخند به چهره مردم این دیار.» حاجی‌زاده در پایان خطاب به هواداران گفت: «آینده روشنی در انتظار تیم برق و هواداران پرشور است. از همه عزیزان می‌خواهیم ضمن صبوری، اخبار و اطلاعیه‌های رسمی باشگاه را فقط از منابع معتبر دنبال کنند. به‌زودی خبرهای خوشی در راه است. اینکه مدیران و مالکان باشگاه برق شیراز واقعاً قصد تیم‌داری در آینده نزدیک را دارند یا می‌خواهند رونایفروشی برای مردم شیراز داشته باشند، قطعاً در کوتاه‌مدت مشخص خواهد شد اما اگر بتوانند براساس برنامه‌ای که اعلام کردند، بازگشت برق شیراز به فوتبال را رقم ببرند، قطعاً یکی از بزرگترین اتفاقات فوتبال ایران طی یک‌دهه اخیر را رقم خواهند زد.

چهره

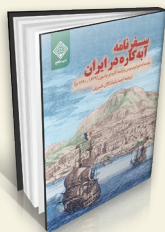
بدرود با آقای جامعه‌شناس

علی ساعی، دانشیار گروه جامعه‌شناسی دانشگاه تربیت مدرس دوشنبه ۲۳ تیرماه ۱۴۰۴ درگذشت. او در سال ۱۳۶۳ از دبیرستان مدرس شهرستان مراغه دیپلم گرفت و در همان سال در رشته دبیری علوم اجتماعی دانشگاه تربیت مدرس تهران پذیرفته شد. ۲۰ سال پیش در رشته جامعه‌شناسی سیاسی دانشگاه علامه طباطبایی از رساله دکتری خود دفاع کرد و در این دودهه عضو هیئت علمی دانشکده علوم انسانی دانشگاه تربیت مدرس بود. در سال ۲۰۱۴ به‌مدت یک‌سال در دانشگاه آکسفورد به فعالیت علمی مشغول شد و بعدتر نیز مجله «جامعه‌شناسی تاریخی» را مدیریت می‌کرد. ساعی پروژه‌ای هم در دست داشت با نام مطالعه تطبیقی دموکراتیزاسیون در ایران و ترکیه (۲۰۱۷-۱۹۹۳). جدا از علاقه او به مباحثی چون دموکراتیزاسیون، چرخش نخبگان قدرت در ایران و سرمایه اجتماعی، او در حوزه روش‌های پژوهش تطبیقی با رویکرد تحلیل کمی، تاریخی و فازی سه کتاب مهم منتشر کرد؛ عقلانیت دانش علمی، روش پژوهش تطبیقی و درآمدی بر روش پژوهش اجتماعی.

کتابخانه

گزارش مردم‌شناسی ایران سده ۱۷

«سفرنامه آبه‌کار به ایران»، یکی از کتاب‌هایی است که نشر سنگلج به بازار نشر فرستاده است. این کتاب را «آبه دو مینوس بارتلمی‌کی» که در میان و مامور سیاسی دولت فرانسه، در نیمه دوم قرن هفدهم میلادی نوشته است. کتاب حاضر که قالب سفرنامه‌ای دارد، یکی از ماموریت‌های آبه‌کار به ایران است که در سال‌های ۱۰۵۱ تا ۱۰۵۳ شمسی انجام شده که هم‌زمان است با دوران حکومت سلسله صفویان. کاره، طی سفر خود از کرانه شمالی خلیج فارس و سواحل کشور عبور کرده است. مسیری که کمتر سیاحی در آن دوران از آن می‌گذشت. اطلاعاتی که او از منزلگاه‌ها و نقاط بین‌راه ارائه می‌دهد، بسیار ارزشمند و گرانبهاست. این سفرنامه علاوه بر موضوعات سیاسی، حاوی گزارش‌های جغرافیایی و مردم‌شناسی است که کمتر اثری از آن عصر می‌توان یافت. کتاب «سفرنامه آبه‌کار به ایران»، ۱۸۱ صفحه و ۱۶۰ هزار تومان قیمت دارد و احمد بازماندگان خمیری آن را به فارسی ترجمه کرده است.

نام کتاب:

سفرنامه آبه‌کار

به ایران

مترجم: احمد

بازماندگان خمیری

نشر: سنگلج

تاریخ

پروژه آپولو - سایوز

پروژه آزمایشی آپولو - سایوز، نخستین مأموریت فضایی مشترک بین آمریکا و شوروی و اولین همکاری فضایی بین‌المللی بود. این مأموریت در ۲۴ تیرماه ۱۳۵۴ شروع شد و طی آن، فضایی‌های آمریکایی آپولو و فضایی‌های روسی سایوز در مدار زمین به هم متصل شدند تا بدین‌وسیله فضانوردان آن‌ها بتوانند باهم عملیات مشترکی را به انجام برسانند. این پروژه چه به‌لحاظ فنی و چه از نظر سیاسی، عملیات مهمی محسوب می‌شود. این نظر سیاسی، این پروژه را باید برنامه‌ای نمادین برای نمایش عزم جدی دو ابرقدرت برای تنش‌زدایی قلمداد کرد. در کنار این وجه سیاسی که در دهه ۱۹۷۰ و از پی تلاش‌های دیپلماتیک ریچارد نیکسون و برنژف شکل گرفت و در نهایت منجر به امضای این همکاری در سال ۱۹۷۲ شد، فضانوردان طی این برنامه مشترک آزمایش‌های علمی و فنی مهمی را نیز به انجام رساندند. ازجمله این آزمایش‌های علمی می‌توان به ایجاد خورشیدگرفتگی مصنوعی توسط آپولو اشاره کرد که این امکان را برای فضانوردان روسی در سایوز فراهم ساخت که بتوانند برای نخستین‌بار در فضا از تاج خورشید عکسبرداری کنند.